

Léčivá síla slunečního světla

Od našeho Otce Ježíše vnitřním slovem obdržel a napsal

Jakob Lorber

Nákladem Kruhu přátel Novosalemského světla

Překlad z němčiny podle 1. vydání z r. 1922 ze sbírky spisů vydávaných Novosalemskou společností Bietigheim – Württemberg

Překládal Prof. Ing. Vincenc Kroužil

Předmluva

Toto významné sdělení o léčivé síle slunečního světa obdržel Jakob Lorber vnitřním slovem r. 1851 ve Štýrském Hradci. Je to onen Lorberův spis, který je znám jen málokterým přátelům „Nového Světla“, protože byl dosud rozmnožován jen rukopisně.

Této okolnosti je nutno přičíst, že jen nemnozí přátelé Nových zjevení se doposud pokusili dát sluneční světlo do služeb k účelům léčebným podle návodů daných Lorberem. Je nám známo jen málo případů onemocnění, v nichž byli nemocní léčeni na základě léčebných metod uvedených v této knížce. Tyto případy však postačí, aby se mohlo poznat, jak blahodárně může působit sluneční energie uložená v látkách slunečním světlem.

Pořízení těchto látek slunečního světla vzali si s velkou ochotou za úkol různí přátelé této věci přes velké obtíže a výlohy, které bylo třeba překonat. Lze doufat, že bude možné pořídit – i když také ne všechny – většinu látek k osluňování slunečním světlem popsanych v této knížce. Podrobnosti vztahující se na léčivé prostředky jsou oznamovány v časopisu „Das Wort“.

Vysvětlivky připojené menším písmem k textu v závorkách jsou přídavky vydavatelů.

Cenným doplňkem k této knížce je sešit „Heilen“ („Wegweiser ins Neusalems-Licht.“ Teil II. H), který vyšel v nakladatelství Novosalemském, v němž jsou ve formě výtahů stručně uvedena četná místa ze spisů Lorbera a jiných osvícenců, která se odvolávají na magnetické a čistě duchovní léčení.

Kéž by oba spisy přispěly k tomu, aby otráslы důvěrou lékařů a laiků ve starou školní vědeckou a alopatickou nauku o léčivech a probudily víru a zájem o neškodné a přirozené léčení nemocí slunečním světlem, léčivým magnetismem a silou modlitby!

Všem nemocným budiž tato knížka vůdcem k Ježíši, Spasiteli a pravému Lékaři duše i těla!

Bietigheim Württemberg v září 1922

Vydavatelé:

Oto Zluhan Walter Patenge

V této věci netřeba se celkem příliš starat o míru a váhu, nýbrž jedině a zvláště o pravou víru a opravdovou důvěru ve Mě, neboť vy víte, že Já mohu zcela dobře někoho nemnoha kapkami vody utopit a jiného, který spadl do oceánu, při životě zachovat.

Hmotné prostředky nemají zde samy o sobě (při sluneční léčebné metodě; vyd.) beztoho jiný účinek, než aby za daných okolností přitahovaly sluneční paprsky a uchovávaly je. Jestliže tyto hmotné prostředky posloužily a vyhověly tomuto účelu a užije-li se jich v případech onemocnění s udanou dietou, s pravou vírou v udané míře, pak se svým účinkem neminou.

Především je k tomu třeba, zvláště ze strany pomáhajícího, nezištná, dobrá vůle a pevná víra, aby touto Mou jemu zjevenou milostí pomáhal trpícímu v síle Mého Jména, neboť od trpícího nedá se očekávat úplná víra. Je-li však také trpící plně věřící, bude tento lék účinkovat tím jistěji a časněji.

V nejstarších dobách, kdy tato Země byla již obývána lidmi (tedy duchem obdařenými bytostmi; vyd.), používali právě tito lidé, jestliže pociťovali v těle nějakou nevolnost, **slunce**, tedy jeho světlo a teplo, jako jediný lék na obnovení svého zdraví.

Kladli své nemocné na slunce a obnažovali úplně ony části těla, v nichž nemocný pociťoval slabost, nevolnost anebo bolest, a brzy bylo s nemocným lépe.

Měl-li člověk nemocný **žaludek**, musel – vedle toho, že vystavil po nějakou dobu žaludeční krajinu slunečnímu světlu – pít poté vodu z čistého, slunci vystaveného pramene, a ihned se mu ulevilo.

Vůbec první obyvatelé této Země nepili tak snadno vodu, která nebyla dříve, možno-li na krátkou dobu, vystavena slunečnímu světlu.

Hluboké a kryté studny neznali a z pramene, kam nemohlo proniknout sluneční světlo, nikdo vodu nepil. Věděli, a také dobře **viděli**, že se v takové vodě zdržují tak dlouho hrubí, ano, někdy i zlí duchové, dokud nebyli vypuzeni silou nebeského slunečního světla.

Hleďte, v tom, co bylo dosud uvedeno, se skrývá hluboká pravda, neboť světlo sluneční přivádí s sebou, jak si dovedete snadno domyslet, čistší duchy. Tito duchové mají velkou příbuznost (slučivost) se substanciálními (podstatnými) částmi duše člověka. Přivádí-li se duši působením takových čistých duchů jistě mocná posila, pak je duše takto posílená velmi snadno a brzy hotova s nějakou v jejím těle vzniklou slabostí (nemocí; vyd.), protože **zdraví těla závisí vždy jedině a toliko na dostatečně silné duši.**

Neboť kdekoli se původně objevuje nějaká slabost v duši, tedy v jejích substanciálních částech, a duše sama si nemůže řádnou cestou opatřit v oslabených částech posílení, obrací se pak na svého vlastního **nervového ducha** a přitahuje z něho k sobě to, čeho se jí nedostává. Tím vzniká potom v nervech, jako ve vybitých elektrických lahvích, zřejmý nedostatek onoho životního fluida, jímž jedině jsou nervy udržovány ve správném napětí.

Hladové nervy sají pak krom toho příliš málo čisté potravy z krve, a děje-li se toto, potom nastává zcela přirozeně nepřirozený životní pochod v přirozenosti těla, jímž mohou vzniknout všemožné nemoci podle způsobu, jak se podle hlubšího výpočtu duše srovnávají s tou či onou částí, která v duši zeslábla.

Ježto se však v čistějších slunečních duších vyskytují všechny ony partikulární (částečné) duševní substance, z nichž se skládá duše sama, je pro duši snadné vzít si z nich k posílení to, čeho jí ubylo, aby tím také opět obnovila dřívější pořádek ve svém nervovém duchu a tímto duchem v nervech a v krvi správné, přirozené životní napětí.

Právě proto je také z velmi mnohých příčin třeba dát spíš přednost pravému **homeopatickému** (stejně působivému) postupu před jakýmkoli **alopatickým** (protipůsobivým). Neboť homeopatii¹ se přivádí duši ihned příbuzné jí duchovno, a duše sama, přijala-li zvenčí, čeho se jí nedostávalo, anebo co bylo aspoň oslabeno, stává se pak lékařem svého těla.

Při alopatickém postupu se však nutí **tělo**, aby se dříve stalo lékařem své duše. A když se duše, náhodou za velkého utrpení těla uzdravila, pak se teprve může, zpětně působíc pustit do obnovy svého těla, což je však jistě nejméně vhodná cesta ke znovudosažení úplného tělesného zdraví, jak může každý neozbrojeným okem snadno vidět z dlouhé chorobné rekonvalescence (zotavování se po těžké chorobě) těla.

Jak bylo řečeno, je tedy homeopatie **správná** léčebná metoda, avšak pamatujte, že je dvojitá homeopatie, totiž:

Předně **zvláštní** (speciální, založená Hahnemannem; vyd.), která je ve svých výsledcích nutně **méně jistá**, poněvadž ani sebeobratnější lékař nemůže vždy jistě poznat, kde a které části v duši jsou oslabeny. Proto tedy také nedovede použít správného duševního specifika. Lékař v duchu znovuzrozený to ovšem dovede, ale lékaři v duchu, ještě neúplně znovuzrozenému, anebo většinou **vůbec ne** znovuzrozenému je něco takového při vší jeho rozumové obratnosti stěží možné, anebo docela nemožné.

Věnujme proto úplnou pozornost zvláště **druhému způsobu** homeopatie, kterou pouze na rozdíl od první pojmenuji „všeobecnou“, protože jí **žádný** lékař jen při troše obratnosti nemůže chybit.

A právě **tento** druh homeopatie je to, co jsem vám 16. července 1851 předběžně oznámil o léčivé **síle slunečních paprsků.**

Je nyní z vaší strany zcela přirozená otázka: „Jak to zařídít?“

Jeden způsob jsem vám již ukázal hned zpočátku. Tento způsob je, anebo byl by tím více postačující, kdyby lidé **této** doby zachovávali onen způsob života, jaký byl věrně zachováván lidmi **dřívějšími.**

¹ léčením léky stejné povahy jako je nemoc.

Pro nynější způsob života, kdy jsou duši různými vumělkovanými pokrmy částice spíše **odnímány** než **dodávány** a dodávané jí částice jsou vesměs **špatné**, byl by způsob používání slunečního světla, jak jej prováděli předkové, příliš slabý.

Proto vám sdělím **několik** způsobů, jako i k tomu patřičnou dietu. Budete-li při používání udaného léčebného prostředku napájeného slunečním světlem přesně dbát diety – avšak pamatujte: velmi přesně!² – pak budete moci jistě vyléčit **každou** nemoc, ať je jakéhokoli druhu a jména.

I vnější poškození těla se mohou při správném používání těchto prostředků co nejdříve zahojit.

Ostatní příště.

Nyní uvedeme tyto zvláštní způsoby, jak lze totiž zdravotní látku slunečního světla pokud možno snadno vázat s nějakou jemnou látkou hmotnou, a jak ji potom používat ve vyskytujících se případech onemocnění.

Že se látka slunečního světla spojuje s rozličnými hmotami, může každý rukama nahmatat, pohlédne-li jen na luční koberec.

Utrhneme-li kteroukoli rostlinku, přičichneme k ní a okusíme ji, tu jak vůně, tak i chuť nám řeknou: „My pocházíme ze světla a tepla slunce!“

Okenní tabule vystavená delší dobu slunečnímu světlu začne na zevní ploše hrát všelikými barvami. Proč ne také na ploše **vnitřní**? Protože vnitřní plocha není vystavena prvnímu dopadu slunečních paprsků!

Umístěte květinu do temného sklepa. I když také pokvete, neobjeví se na květu buď vůbec žádná barva, nebo jen nejméně matná.

Z toho však vyplývá, že barvy květů, jak i plodů, jsou **též** dílem činných duchů světla slunečního paprsku.

V oněch zemích, které nazýváte „horké“, je hra barev jak u rostlin, tak dokonce i u zvířat mnohem živější a bujnější než v pásmu mírném anebo dokonce ve studeném, kde přechází vše téměř v jednotnou šed', o nějaké silnější libé vůni není téměř řeči a chuť je většinou trpká a hořká, podobná připravované trpkosti a hořkosti v zemi poutaných duchů.

Tu by mohl někdo namítnout: „Když tedy všechny ty různé druhy rostlin jako i nerostů – zvláště v horkých pásmech – obsahují tolik světelné látky ze slunce, pak přece netřeba žádných dalších umělých opatření, jimiž by se slunci odnímalo uměle **to**, co lze bez velké námahy obdržet cestou zcela přirozenou!“

Tato námitka je správná a dosud se také na tom zakládala téměř veškerá nauka o léčení.

Neboť kdo užívá některé známé léčivé byliny, jistě také pocítí vždy účinek. Ale žádná bylina není tak uzpůsobena, aby byla s to povšechně pojmout zdravotní světelnou látku ze slunečních paprsků. Každá rostlina přijímá jen to, co jí je přiměřené, a nemůže přijmout nic dalšího, neboť její výstavba je taková, že ze slunečního světla může přijmout pouze to, co se jí zamlouvá a je jí přiměřené (rovněž tak je tomu i u nerostů; vyd.).

Kdyby mohl lékař u nemocné duše přesně vyzkoumat, **která** životní specifika se v ní oslabila nebo v ní dokonce chybí, a kdyby vedle toho znal také bylinku, která obsahuje právě tatáž životní specifika, mohl by tím nemocné duši, anebo – což je totéž – nemocnému člověku navrátit jisté úplné zdraví.

Protože však taková hlubší znalost člověka a jeho duše je obyčejnému lékaři většinou tak neznáma, jako dosud neobjevený díl světa, je a zůstává jeho lékařské umění stále spíš jen **hádáním** než **věděním**.

---

² poznámka C. F. Landbecka: Dnešní tzv. „vegetariáni“ by rádi napodobili stravu **praotců**, avšak stěžuje se jim to podaří anebo jen výjimečně a částečně. Neboť praotcové měli také vnější **život** v povolání zařízen **vegetariánsky**. Tehdejší život nebyl jako nyní divokou štvanicí, nýbrž byl to život hodný člověka, spíše rozjímavý a klidnější, vždy ve styku s přírodou, neboť i jejich obydlím byly jen chýše z živých stromů a také oblékání bylo prosté, jako všechny jejich potřeby. Naproti tomu vnitřní vzdělaní srdce a myslí bylo neporovnatelně vyšší než teď. Neznali tehdy brambory jako jídlo pro lidi, ani kyselý zelí, ani sýr, ani nic pražené, ani kávu, ani koření kromě soli. Ke každému velmi prostému jídlu životu prospěšných dobrých pokrmů měli prvotní koření – pravý hlad.

Co si lidé osvojili zkušenostmi a zřídka šťastnými zkouškami z léčivé síly rostlin, nerostů a zvířat, tím také obyčejně léčí své nemocné a u většiny lékařů mohlo by se použít úsloví severních zemí, jímž se takový lékař přirovnává ke **klacku**: „Zasáhne-li klacek šťastně **nemoc**, chorému se uleví. Zasáhne-li však klacek nemocného **člověka** místo nemoci, je člověk synem smrti.“

Zde však nejde tak o používání starých zkušeností, anebo o nové pokusy léčení lidí, nýbrž takřka o **arkanum** (tajný prostředek), které je s to nemocné lidi, pokud to tělesný stroj připouští, opět tak **znovuoživit**, jako stále zjara silnější a silnější světlo znovuoživuje rostliny a zvířata, je-li jejich ústrojí zvláště způsobilé přijmout takovéto oživení. Avšak pamatujte: Pro **věčný život těla** na zemi, ve svazku s jeho duší, o němž sní mnozí zázrační lékaři, neexistuje **žádné** arkanum. Avšak pokud je z Mého řádu člověku dáno zachovat svůj tělesný život, může při vhodné dietě a správném používání arkána dosáhnout ve zdraví značně vysokého věku.

Ježto jsme nyní nutně předeslali toto, z čehož může každý pochopit, jak se nejrůznější životní specifika slunečních paprsků spojují s přírodou, můžeme nyní přejít k **jednomu** způsobu zachycování slunečních paprsků.

1. Prvý způsob zachycování slunečních paprsků

VeźmĚte řálek z tmavofialového skla průmĚru 3– 4 palce (7–10 cm), jehož okraj mŮže bŮt asi 1 palec (2,5 cm) vysoký, ale musŮ bŮt velmi rovnĚ zabrouřĚn. K tomuto řálku dejte vřak také zhotovit hermeticky (neprodyřně) pŮlĚhajŮcí vŮlĥko.

Když si opatŮíte tuto vhodnou nádobku, veźmĚte známe vám kuličky mlĚĥného cukru³ a nasypĤe je na dno řálku tak, aby se snad dvĚ, nebo tŮi kuličky navzájĚm nekryly. VystavŮte-li potom řálek s kuličkami delřŮ dobu sluneĥnŮm paprskŮm, budou tyto kuličky pŮjŮmat do sebe sluneĥnŮ paprsky a jejich veřkerĚ životnŮ specifŮĥĤe duchy. PodajŮ-li se potom v **jakĚmkoli** pŮpade **onemocnĚnŮ** nemocnĚmu po pŮedchozŮ správnĚ dietĚ jednu, dvĚ, nejmŮvř tŮi tyto kuličky, nejlĚpe pŮed vŮchodem slunce, ulehĥŮ se mu za 3, nejdĚle za 7 dnŮ ŮplnĚ, neboť duře si tu veźme, ĥeho se jŮ nedostává, a tŮm posŮlena odstraní ze sebe, co nepotŮebuje⁴, a potom ve svĚm tĚle snadno uskuteĥnŮ správnĚ životnŮ napĚtŮ.

V lĚtĚ, kdy slunce pŮsobŮ nejprudĥejŮ, staĥŮ, vystavŮ-li se tyto kuličky z mlĚĥného cukru slunci po dobu jednoho mĚřŮce. NesmĚjŮ vřak bŮt vystaveny slunci za dne tak dlouho, dokud je slunce na obloze viditelnĚ, nŮbrž jen tak dlouho, dokud stojŮ jeřtĚ asi 45 stupŮŮ vysoko. Klesne-li pod 45 stupŮŮ, stává se svĚtlo a jeho Ůĥinek řikmŮm dopadánŮm paprskŮ pŮlŮiř slabŮm a na tyto kuličky pŮsobŮ málĚ anebo jŮ vŮbec. Proto se musejŮ potom zmŮnĚnŮm vŮĥkem peĥlivĚ uzavŮit a do pŮŮřŮtŮho dne uschovat na chladnĚm, suchĚm mŮstĚ.

Pro dalřŮ uchovánŮ tĚĥto kuliĥek napojenŮch nyní sluneĥnŮm svĚtlem musŮte si opatŮit lahvičky z tmavofialového skla, které lze vzduĥotĚsnĚ uzavŮit ĥistĚu zátĥkou z tĚhoř skla. Potom teprve mohou bŮt dobŮe ovázány blanou mĚĥyře. Uchovat se musŮ v suchu a chladu.

Na jaŮe nebo na podzim musely by se tyto kuličky vystavovat sluneĥnŮm paprskŮm dobŮe tŮi mĚřŮce. DalřŮ manipulace (nakládánŮ s nimi) je tatáž. V zimĚ je pŮŮprava naprosto nemožná, protože sluneĥnŮ paprsky dopadajŮ pŮlŮiř řikmo a tudŮž bez ŮĥĤinku.

Dieta je ŮplnĚ stejná, jaká se peĥlivĚ zachovává pŮi **homeopatii**, jen s tŮm malŮm rozdŮlem, že se s nŮ musŮ zaĥŮt o 3–7 dnŮ dŮŮve, neř je tomu pŮi obyĥejnĚm homeopaticĥĚm lĚĥĤenŮ. V pŮedchozŮ dobĚ dietnŮ mŮže pacient za dne pŮt ĥastĚjŮ **vyslunĚnou** vodu.

Co se tŮká nádoby na pitŮ, dávejte pŮednost nádobĚ rovnĚž z fialového skla, jen ponĚkud mĚnĚ tmavĚho, anebo aspoŮ porcelánovĚmu hrĚĥku polĚvanĚmu touto barvou pŮed kařdou jinou nádobou.

Aby se ŮĥĤinila voda hodnĚ pŮsobivou, mohli byste pouřŮt také dobrou **ĥoĥku** o průmĚru 1,5 stŮřevŮce⁵ o ohniskovĚ vzdálenosti nejmŮvř 3 stopy, kterou se umocnĚnŮ sluneĥnŮ paprsek, jak se

³ slepĚ kuličky mlĚĥného cukru, jak jŮch Ůžívá homeopatie; vyd.

⁴ ĥasto za kritickŮch zjevŮ, nĚkdy tĚž jen pozvolna (lysis); vyd.

⁵ jeden stŮřevŮc = asi 30 cm; vyd.

jeví v ohnisku, zavede do vody tak, že ohnisko, podle výšky nádoby padne 1, 2 až 3 palce pod vodní hladinu, tedy asi doprostřed vodní masy. Avšak déle než půl minuty nesmí ohnisko ve vodě prodlévat⁶, protože tím by byli určití občerstvující životní duchové vody světlými duchy ze slunce příliš zajati a taková voda by potom u slabších povah vyvolala příliš prudký účinek, který by následující hlavní léčbě spíše vadil, nežli prospěl.

U nervově slabých lidí dejte přednost též zcela pravému nefalšovanému vínu před vodou, není-li víno uchovááno v dubových nádobách, nýbrž buď jako u předků v měších nebo ve skleněných lahvích nebo také v sudech ze **sladkého** dřeva. S tímto vínem budiž podobně zacházeno jako s vodou.

Po použití takového léku nutno dbát též diety podle roční doby po tři měsíce. Přitom ať nemocný chodí často na čerstvý vzduch, svítí-li slunce, tak se mu úplně uleví.

Manželům je třeba ještě připomenout, aby se po dobu léčby zdržovali soulože, neboť sémě obého pohlaví je hlavním životním specifikem (zvláštností) a nesmí se duši při obnovování jejího těla odnímat.

Když člověk takto uzdravený žije nadále střídavě a řádně, neonemocní opět tak snadno a může dosáhnout velmi vysokého věku.

To je **jeden** způsob, jak lze cestou poněkud umělou dát sluneční světlo do služeb pro zdraví člověka. S dalším způsobem a ještě s několika dalšími vás seznámím příště.⁷

2. Druhý způsob zachycování slunečních paprsků

Kdyby **prv**ý vám oznámený způsob byl snad spojen s obtížemi, což je velmi snadno možné, a nebyli byste s to opatřit si vše, čeho je k tomu třeba, můžete také ještě **jiným**, nicméně však prvnímu způsobu podobným, zachycovat vhodným prostředkem sluneční paprsky a v případě vyskytujících se onemocnění poskytnout trpícímu pomoc.

Je to tento způsob: Místo **fialového** skleněného šálku můžete vzít též šálek nebo miskou z dobré vypálené hlíny, polévanou buď zcela černě nebo lépe tmavomodře. A do tohoto šálku vložit místo kuliček z mléčného cukru **jiný** čistý cukr drobený na velikost hrachu tak, aby jeden drobek nezakrýval druhý. Vystavte potom tento cukr slunci po **stejnou** dobu jako u způsobu dřívějšího, aspoň po dva měsíce, a uschovejte jej za noci, jakož i také potom právě tak pečlivě jako u způsobu dřívějšího v tmavé, před vlivem vzduchu dobře chráněné nádobě. Používání je totéž jako při způsobu prvém, jenže s tím rozdílem, že zde musí být dávka poněkud silnější než u způsobu prvního, protože se v drobcích cukru v hliněné nádobě sluneční paprsky tak velice nesoustředí jako u způsobu dřívějšího.

U nemocí, které vyžadují rychlou pomoc a úlevu, může se léčivý prostředek připravený jak tímto, tak i prvým způsobem podat nemocnému ihned. Kde však je možno dbát předtím udané předchozí diety s požíváním oznámené sluneční vody, je poté následující léčení tím jistější a rychlejší, protože se tím duši ušetří značná práce.

Tento drobený cukr nasycený slunečními paprsky můžete také velmi účinně použít **takto**: Vypil-li nemocný za den napřed několik sklenic plně vysluněné vody, ať si poté lehne do řádné postele, v níž se po několika hodinách jistě začne potit.

Potí-li se nemocný, vezměte 1–3 drobků vysluněného cukru, ponořte je trochu do jedné z potních kapek⁸ a dejte je požit trpícímu. Poté pocítí v hlavě jisté zaujetí a v žaludku lehký tlak; také pocítí na celém těle mrazení. Po tomto mrazení se dostaví lehký průjem, jímž je pak nemocný úplně vyléčen.

⁶ U slabší čochky ovšem déle; obyčejně používáme čochky v průměru 6–7 palců; touto sluníme vodu určenou k pití 2 minuty, vodu na mytí určenou 3 minuty; vyd.

⁷ Účinek dobrého vlivu látky slunečního světla na kuličky mléčného cukru se ovšem ještě zvýší a tedy jejich blahodárná působnost se rozmnoží, máme-li příležitost připravit si tyto heliopatické preparáty v čistém vzduchu na venkově, nebo ještě lépe, na návrších, nejlépe na horských planinách; vyd.

⁸ To je přece řádná homeopatie (similia similibus), jenže bez umocňování; vyd.

Toto nyní popsané účinkování může trvat u někoho 3 dny, u jiného až 7 dní, podle toho, je-li nemocný povahy měkčí nebo tvrdší.

Ale po obnovení zdraví ať zachovává uzdravený nicméně nepřetržitě několik týdnů dietu a občas ať vypije sklenici vysluněné vody, a bude z jakékoliv nemoci z kořene vyléčen a uzdraven.

Je třeba však dodat, že u nemocí, které obyčejně přicházejí ze zácpy (překrvení), je předcházející dieta bezpodmínečně nutná, a to přesně tak, jak je předepsáno v nejlepší homeopatii.⁹

3. Dieta

Všeobecně: **Pravidelnost**, ve všem, jako například v jídle, pití, spaní, koupání, mytí, vycházení.

Zvláště: **Zdržování se** všech kyselých a kořeněných pokrmů a nápojů zvláště zdržování se piva a kávy.

Káva je vůbec to nejhorší, co si člověk z rostlinstva zvolil k požívání. Tento plod byl stvořen pouze pro koně, osly, velbloudy, dromedáry a podobná **zvířata** na Zemi. Oživuje je a sílí jejich nervy. U lidí však, kteří jej požívají, působí tento šebkavičník zcela opačně! Kazí jejich krev, rozpaluje genitálie (pohlavní údy) a nenastane-li poté brzké ukojení, vzniká z toho úplné otupení v dráždivých částech těla. Ježto duši způsobuje mnoho námahy odstranit z těla takové jen pro hrubý dobytek určené duševní potence, stává se unavenou, nedbalou, často zasmušilou, nevrlou a smutnou. Pravím vám, šálek cukrem oslazené močůvky byl by lidskému tělu mnohem zdravější, nežli tato zápražka hrubé píce zvířecí.

Ukázal jsem vám škodlivost kávy pouze proto, že až příliš dobře vidím a vím, jak velice lidstvo – zvláště ženské pohlaví – lpí na této oslovské píci, ač přece jeho přirozenosti není nic škodlivějšího, nežli právě požívání tohoto nápoje! A také nic tak snadno nedělá tělo – obzvláště ženské – necitlivým vůči léčivému prostředku jako právě tato káva. Proto se také má člověk, zvláště při nějakém chorobném stavu a v době každého, zejména tohoto slunečně-homeopatického léčení, co nejpečlivěji vystříhat kávy, protože jinak lék nemůže ani dost málo působit.

Kdyby silný pijan kávy požil jed a **potom** vypil také důkladnou dávku kávy, byl by tím dokonce účinek jedu umrtven!

Má-li však káva tak pronikavý účinek a může dokonce jed umrtvit, oč mnohem spíš zničí jemný a mírný duševně specifický účinek nyní vám ukázaných homeopatických léků, získaných slunečními paprsky! Proto je nutno pečlivě se vystříhat tohoto pokrmu, který jaksí ještě hůře než známé opium (kafr, chinin atd.) brzdí působení ušlechtilých a čistých léků.¹⁰

Čerstvým moučným jídlům, vařeným buď v odvaru z čistého zdravého masa nebo též v čerstvém, dobrém, nepřilíš tučném mléku, je třeba při střídání požívání dát přednost přede všemi ostatními pokrmy. Až na fazole a čočku mohou ti, kdo se léčí, však požívat i jiné potraviny, například kukuřičnou krupici (polenta) připravenou ve vodě anebo v mléce, ale **tekutou** jako polévky nebo kaše, dobře uvařenou rýži jako měkkou kaši, také jáhlovou krupici připravenou ve dřívě zmíněném masitém odvaru nebo v mléce.

Dobře vařené zdravé **maso** také neškodí, jen se má používat s vařeným ovocem, jablky nebo hruškami, také švestkami, a to mírně, neboť maso obsahuje vždy hrubší a podřadnější duševní specifika. Používá-li se však s ovocem, zmírňují se tato specifika a takový pokrm jde nemocným k duhu.

⁹ Že ovšem nejlepší dietu mají lidé žijící vegetariánsky, vypustí-li ze své potravy brambory atd., nepotřebuje dalšího potvrzení; vyd.

¹⁰ Také např. starý sýr, všechny rozčilující čaje, všechny kvasivé a destilované nápoje, všechno kyselé, slané, ostré, všechny zápachy, petrolej, sirky atd.; hrachová kaše, grahamův chléb jsou dobré, rovněž pečená jablka s omeletou z jemné grahamovy chlebové mouky; vyd.

Tak zvaných „zelených potravin“¹¹ je však třeba se varovat, aspoň po dobu léčení, neboť duševní živná specifika poživatelných bylin a kořenů (také brambor) jsou ještě mnohem nečistější než specifika v mase zvířat, a proto je nutno se jich zdržovat.

Tento druhý, vám zde ukázaný způsob (užívání hrubého slunečního cukru), účinkuje při správném používání, plné víře a důvěře v Mou účinnou pomoc právě tak dobře jako způsob první a lze jej snáze uskutečnit. Jenže vyžaduje poněkud více času, ale to přece na věci mnoho nemění.

Komu nepůsobí potíže způsob **první**, je na tom ovšem lépe. Nelze-li jej však snadno provést, pak mohu Já - při pravé víře a důvěře - požehnat právě tak dobře způsobu **druhému** jako **prvnímu**. Bez Mé spoluúčasti neboli bez Mého požehnání neúčinkuje však beztoho žádný lék, leč ke škodě a záhubě těla a často pak i duše! Příště o způsobu **třetím**.¹²

4. Třetí způsob zachycování slunečních paprsků

K tomuto účelu hleďte si zaopatřit sůl zbavenou všech cizích minerálních (nerostných) částic, zvláště arzeniku. Nejlépe by se k tomu hodila úplně čistá sirmá sůl anebo také místo ní čistá mořská sůl, která by však musela být napřed tak dalece propražena, až by již nevydávala ze sebe viditelnou páru. Potom by se však musela roztlouci na jemný prášek.

Tato sůl by se pak také musela vystavovat, tak jako u dvou známých způsobů osluňování cukru, 2–3 měsíce slunečním paprskům, a to rovněž v dřívě popsanych tmavých nádobách, z nichž nejlepší jsou nádoby barvy tmavofialové.

Je-li však sůl vystavena slunci, musí se přitom dbát toho, aby byla během dne několikrát promíchána zvláštním, k tomu zhotoveným skleněným míchadlem. Toto promíchávání se musí dít proto, že jemně mletá sůl v oné nádobě, ve které je vystavována slunci, mohla by přece jen být navrstvena do výšky asi dvě čárky (4 mm). Aby pak také spodní částičky soli byly vystaveny slunečním paprskům, musí se při promíchávání dávat pozor, aby se netvořilo příliš mnoho brázd

---

¹¹ Pravděpodobně syrová zelenina. Jiný odhad významu: nezralé ovoce a zelenina. /Doplněno JR po poradě s Rakušany v Andritzu 2012/

¹² V Hahnemannově homeopatii jsou uvedeny jako nevhodné potraviny v průběhu léčby:

- kyselá jídla včetně salátů všeho druhu
- byliny v polévkách
- kořeny /mrkev, petržel, cerel atd./
- klíčky /chřest atd./, cibule
- staré sýry
- maso, které není čerstvé /zvláště vepřové, husí, kachní, telecí/
- silně kořeněná jídla /omáčky, pečivo atd./, kořeněná čokoláda
- mražené výrobky s přísadkou substancí /např. vanilka, káva apod./
- káva, čínské čaje, bylinkové čaje
- pivo ochucené rostlinnými substancemi, jemné likéry, punč, vodičky s obsahem alkoholu
- cukr a sůl jen mírně
- nápoje /trochu/ ředit vodou

Čeho se při léčbě vyvarovat:

- pobyt ve vlhkých, v přetopených, v nevětraných místnostech
- bažinaté krajiny
- ovčí vlna na kůži
- sedavý způsob života
- polední spánek vleže, četba vleže
- noční život
- nečistoty
- rozrušení, onanie, chlípnost
- hněv, chmury, rozčilení
- přehnaná námaha ducha i těla, především těsně po jídle

S. Hahnemann: Organon léčebného umění, Alternativa 2009 /JR 2012/

anebo hromádek; a vytvoří-li se přece, což je často nevyhnutelné, musejí se vyrovnávat, aby sluneční paprsek mohl všude stejně působit.

Když byly tyto druhy soli v předepsané době slunečními paprsky dostatečně napojeny, musejí se, jako cukr u prvního a druhého způsobu, dobře zabezpečit před účinkem atmosférického vzduchu v tmavých a suchých nádobách uschovat na nejsušších místech pokoje v suchých skříňkách.

Chce-li se jich při nějaké nemoci použít, má být k tomu účelu zhotovena zvláštní lžička, buď z čistého zlata anebo z nejčistšího stříbra, aby se jí nabralo tolik soli, kolik je třeba. Lžička smí mít jen tolik naběracího prostoru, jaký by zaujalo zrno čočky, a tato dávka postačí potom také již pro dospělé. Dětem pod čtrnáct se dá jen polovina a dětem pod šest let jen čtvrtina, neboť účinek této soli, zvláště čisté sírny soli, je náramně silný. Působí zvláště na soustavu kostní, jakož i na zuby a vlasy člověka, proto je vhodné ji zvláště užít též při zlomeninách kostí. Neboť zlomil-li si někdo kost, a je-li tato kost potom obvyklým způsobem dobře upravena, bude v několika dnech po užití této soli opět úplně uzdravena. Je-li zlomenina kostí velmi značná a jsou-li jí poraněny také na kost přiléhající svaly, může se zraněnému masu také vnějšně přijít na pomoc buď obklady vysluněnou vodou, aneb známou zelenavou arnikovou mastí. Ať se však přimísí vždy jak do vody, tak i do masti jedna nebo dvě dávky uvedené soli. Této soli smí být použito i u nejsilnějšího člověka vnitřně nanejvýš 1 a 1/2 dávky, a to jen jedenkrát, protože při častějším užívání by přivedla místo vyléčení v krátké době smrt, neboť působí hlavně na ústrojí kostní, podporovala by vzrůst kostí tak neobyčejně, že by v krátké době ten či onen člověk ve všech svých částech téměř zcela zkožnatěl.

Správným použitím dává však celému tělu správné napětí a způsobuje časem dokonalou změnu těla, takže z těla, které duše před rokem namáhavě vláčela, nezbude po roce již ani grán. Ba i zuby, jež mnohý člověk ztratil, bývají opět nahrazeny, starší zuby se přitom snadno o čárku (2 mm) prodlužují, a proto se také nesmí dávka přehánět, neboť tím by si způsobil nepohodlnosti v chrupu.

To, co zde bylo uvedeno, je zvláštní účinek této soli. Léčí – při správném použití – jako dřívější prostředky také každý tělesný neduh, ale musí se přitom, jak bylo ukázáno postupovat velmi opatrně. Neboť u dřívějších způsobů nemůže se způsobit značná škoda, i kdyby se nemocnému podle jeho přirozenosti a nemoci podala najednou poněkud větší dávka anebo kdyby se tato v čas potřeby po několika dnech opakovala. Ale u této soli nesmí se nikdy dávka opakovat, až teprve po 10 letech a dávka nesmí nikdy přestoupit předepsanou míru.

Dietu je však třeba přitom právě tak pečlivě zachovávat jako u dřívějších způsobů. Jen se musí nemocný aspoň o 14 dní déle zdržovat kyselých nápojů a jídel než u dřívějších způsobů léčení, neboť tato sůl obsahuje náramně intenzivní duševní specifika, jaká jsou také víceméně domovem v každé jiné kyselině. Proto by sama nejprve přitahovala sobě podobná duševní specifika z těla, z kyselin které se dostaly do žaludku. A tím by je přes míru rozmnožovala, což by mělo nakonec stejný účinek, jako kdyby se hned zpočátku vzala dvojnásobná anebo trojnásobná dávka.

Ostatně tato sůl má však také ještě ten účinek, že dá-li ji na jazyk člověk již téměř smrti propadlý a není-li jeho organismus ještě příliš zkažen, může se opět buď úplně uzdravit, za všech okolností si však tím může život ještě na nějakou dobu prodloužit.

Na otázku, kterého **druhu sírny soli** se má užívat, nechť poslouží tato odpověď: Já vím mnohem lépe než všichni chemikové a lékárníci, že ze síry se dělají rozmanité přípravky a že se jich může ještě mnohem více dělat, než jsou doposud známé a nazývají se „sírny soli“, neboť síra – dílem nerost, dílem tuk prýšticí z útrob země – obsahuje v sobě rovněž tolik druhů soli jako rozmanitých zvláštních nerostných částic. Toto vše však nenazývám všeobecnou sírnu solí, nýbrž co je Mnou označeno jako „sůl“, to je **kyselina v síře**. Kyselina však, jak vy ji znáte, je rovněž také dvojího druhu, totiž známá dýmavá, hnědá a potom čistěná, vodově čistá. S touto poslední má se nakládat tak, aby se zkrystalizovala a tyto krystaly je nutno pak vhodným způsobem zbavit veškeré ještě přítomné vlhkosti.

Když jsou takto pokud možno suché, roztírají se v čisté porcelánové nádobě pistilem na prach. Za třetí však přidáváme na jednu kávovou lžičku této soli čtvrtinu sírny květu, pokud možno zbaveného arzeniku a roztíráme jej dobře s ostatním práškem. Pak tato směs je ona sírna sůl, již je třeba v tomto sdělení o solích používat pro známý účel jako sírny soli.

Tímto způsobem může lékárník anebo chemik – dá-li si tu práci – připravit žádoucí sirnou sůl; ale bývá to poněkud obtížné, protože tyto krystaly získané z čisté kyseliny sírové se poněkud těžko vysoušejí. Sušení způsobí nejlépe čas tím, že se kyselina sírová nechá tak dlouho krystalizovat, dokud se krystaly zřejmě zdařile nevytvořily.

Poněkud lehčí, avšak také ne zrovna zábavná metoda, jak si připravit z této kyseliny krystaly, byla by v nejhorsším případě také tato: Vezme se skleněný šálek s rovným dnem (lepší je ze skla tmavého než světlého) a tento šálek se postaví na slunce, anebo v zimě – což ovšem není tak dobré – na značně horký písek a dá se do něho najednou tolik této kyseliny, že pokryje dno tak vysoko, jak vysoko tu vyčnívá jediná kapka nade dnem, tedy nejvýš 1/4 čárky, tedy 1/2 mm. Tato kyselina se pak vystaví slunečním paprskům a sluneční světlo vytáhne z kyseliny vodnatou vlhkost a dno šálku bude potom zjevně potaženo velmi tenkou kůrou. Tato kůra je pak již totiž krystalizovaná čistá kyselina sírová. Na tuto kůru dá se opět více kyseliny sírové, nechá se zmíněným způsobem odpařit. Dělá-li někdo tento přípravek v zimě, nesmí k tomu volit obytnou místnost anebo kuchyň, nýbrž musí k tomu účelu mít vlastní malou laboratoř, protože vodnaté páry odlučující se od kyseliny sírové by měly škodlivý vliv na každá lidská prsa.

Ostatně, ať se zde postupuje jako při odpařování sluncem, které, jak již bylo řečeno, je mnohem vydatnější, protože se tyto krystaly takto již slunečními paprsky předem nasycované a potom druhým nasycováním stávají tím účinnější.

Je však ještě několik způsobů, jak zkrystalizovati takovou koncentrovanou čistou kyselinu sírovou. Dáme-li tuto kyselinu do čisté nádoby z dobré pálené a nepolévané hlíny a dobře ji ucpeme, počnou se brzy na vnější stěně hlíněné nádoby tvořit krystaly. Tyto krystaly je pak třeba také právě tak použít jako ostatní, které nabýváme ještě jiným způsobem.

Se získáváním krystalů by to šlo asi snadněji než se získáváním sirného květu úplně prostého arzeniku.

Při přípravě krystalů je však třeba dát přednost zcela čisté, bílé, koncentrované anglické kyselině sírové, neboť v Anglii se připravuje nejjistěji.

Žádoucí sirná sůl jako velmi potřebná mohla by se získat ještě jiným způsobem. Jelikož však k jejímu získání je třeba velmi mnohých, dosti nákladných přístrojů a nejkratší doby jednoho až dvou roků, upouštím od podrobnějšího popisu takového získávání této velmi potřebné sirné soli, zato však později podám zvláštní popis vedle nutného výkresu přístrojů.

A tím vám bylo pro dnešek podáno o této věci dostatečné vysvětlení k vámi požadovanému vědění.

Nežli však přejdeme ke způsobu čtvrtému, připojím vám ještě něco málo ke způsobu třetímu, a to zejména o nádobách sloužících k přípravě, kterých se má v čas potřeby použít též pro prvý a druhý způsob. A co vám o tom mám říci, záleží v tomto:

Nemůžete-li některou z popsaných nádob vůbec dostat, anebo jen těžko, mohli byste si také místo ní dát zhotovit nádobu z tak zvané papíroviny, ale pokud možno ve stejné barvě jako jsou tak zvané tabatěrky. Kdyby lakýrník nesvedl tmavofialovou barvu, pak to jde také s černou, jenže černá barva má tu vlastnost, že při nasávání je příliš málo vybíravá, nýbrž přijímá šmahem vše, co jí přijde. Proto vám radím, abyste při černých nádobách nenechávali sluneční paprsky dopadat na dole ležící nasávající léčivo bezprostředně, nýbrž poněkud namodralým, avšak jinak zcela čistým sklem, které má na nádobu velmi dobře přiléhat. Při cukerných přípravcích byste udělali nejlépe, kdybyste zmíněné sklo lehce přilepili k okraji nádoby rozpuštěnou gumou. Přes noc anebo ve dnech kdy slunce nesvítí, je třeba takto upravenou nádobu s léčivým obsahem přikrýt pouze kouskem sukna téže barvy a dát na suché místo. U solí by se musel však zhotovit zvláštní poklop, jenž by přesně přiléhal k nádobě. Místo horní pokrývky poklopu by se musela však potom zakytovat svrchu popsaná hermeticky (neprodyšně) uzavírající skleněná deska. Neboť u solí, jak víte, je potřeba častějšího míchání. Je-li nádoba opatřena takovým poklopem, který lze snadno sejmout, může se toto míchání provádět snadno, jen by musela nádoba k přípravě soli být lakovaná ještě jednou tak dobře a silně než pro přípravu cukerných léčiv.

Po tomto sdělení můžeme přejít ihned ke způsobu čtvrtému.

5. Čtvrtý způsob používání slunečního světla k účelům léčebným

Vezměte tyglík (kelímek) zhotovený z hadce obsahu asi 2 žejdlíků dobré míry¹³. K tyglíku vezměte též ze stejného hadce zhotovený míchací anebo třecí piston¹⁴ a snažte se potom dostat od řezníka asi 1 až 1 a 1/2 žejdlíku jehněčí krve, anebo nelze-li ji dostat, zcela zdravé krve telecí. Dejte tuto krev do zmíněného tyglíku, a kdyby jeden tyglík byl příliš malý, vezměte dva a dejte do každého polovinu krve, to je buď půl anebo tři čtvrtě žejdlíku. Vystavte pak tuto krev slunci, jako předchozí léky a míchejte jí stále tak dlouho, dokud na ni svítí slunce. Přes noc ji však musíte dobře chránit před účinkem vzduchu a postavit na chladné místo.

Toto míchání vystavované krve slunci se děje tak dlouho, až krev úplně vyschne. Je-li úplně vyschlá, pak ji v téže nádobě tímtéž pistonem třením, mačkáním a stloukáním rozmělněte na prach.

Když jste takto obdrželi červenavě nahnědlý prášek, uschovejte jej v tmavé, čisté skleněné nádobě.

Tento lék se má používat právě tak, jako u prvých dvou druhů, a působí rovněž universálně (všestranně). Hlavně však prospěje chorým na plíce, jako i těm, kdo trpí častým krvácením jakéhokoliv druhu.

Kdyby snad krev po některých sluněních dráždila vaše čichová ústrojí nějakým krví vlastním zápachem, nic si z toho nedělejte, neboť tento zápach není škodlivý a přechází konečně, je-li krev již suchá, ve skutečnou libou vůni.

Ale krev nějakého jiného zvířete, jakož i krev hovězího dobytčete a ovce nesmíte brát, neboť začnou-li se tato zvířata živit trávou, stávají se jejich duševní specifika v krvi také hrubší a nečistší, a tato specifika by pak nasávala ze slunečních paprsků jen to, co je jim stejnorodé.

Proto lze krev jmenovaných dvou druhů zvířat (jehněte a telete) pro zmíněný účel jen tak dlouho používat – za předpokladu, že zvířata jsou zcela zdravá – pokud se ještě živí mateřským mlékem.

Tento lék, je-li dobře uchován, podržuje stejné účinky po celý rok, po roce se však zeslabují. Mohou se sice zesílit tím, že se opět na nějakou dobu vystaví slunečním paprskům, avšak lepší je vždy čerstvý.

To je tedy čtvrtý způsob. Příště o jiném.

6. Pátý způsob používání slunečního světla k účelům léčebným

Zmíněné čtyři způsoby přípravy léků k užívání postačí úplně. Nicméně však může být sluneční paprsek ještě mnohými jinými způsoby prospěšně využit při rozmanitém tělesném utrpení.

Kdyby například měl někdo vnější rakovinnou ránu, vezměte tak zvanou zapalovací čočku střední velikosti a přejeďte takovou ránu za dne častěji ohniskem, a to tak, aby se tímto ohniskem přejížděla celá rána, při čemž však je třeba poznamenat, že se s ohniskem nesmí nad jedním místem rány dlouho prodlévat.

Po takovém přejíždění ohniskem ponořte kousek lněné látky do vysluněné vody a přiložte jej na ránu, což je třeba častěji v jedné hodině střídat, tím se takto trpící – při jinak správné dietě – zakrátko uzdraví.

Kdybyste však místo kousku lněné látky měli dobré, zralé listy tabákové rostliny, bylo by třeba dát mu přednost, avšak listy by musely být dříve na skleněné desce sluncem též poněkud vypraženy.

¹³ 1 žejdlík = 0,354 litru; př.

¹⁴ tlouček

Rovněž tak léčivou by byla místo sluneční vody tak zvaná „sluneční tinktura“, kterou lze připravit takto:

Znáte alpskou bylinu zvanou „arnika“. Vezměte z této květiny pouze květní lístky a tyčinky a dejte pak dvě hrsti do půl litru dobrého lihu. Tento líh se vystaví ve světlé, dobře uzátkované láhvi slunečním paprskům po dobu dvou až tří týdnů a během té doby je třeba častěji láhvi zatřepat. Po této době se tento líh, nyní už „sluneční tinktura“, procedí do tmavé láhve a takto dobře uschová.

Při použití se pak vezme na jeden květník¹⁵ vysluněné vody jedna kapka této tinktury, jen při silnějších ranách 3–5 kapek. Touto vodou se pak zmíněný kousek lněné látky, který je třeba napřed na slunci vyhrát, omočí a přiloží na ránu. Tímto prostředkem, tak jako oběma dřívějšími, vyhojí se rána v nejkratší době.

Také venerické boule, lišaje a strupy na hlavě mohou být tímto způsobem snadno vyléčeny, je-li podle toho uzpůsobena vnitřní dieta.

Ještě **jiný** prostředek proti takovým zhoubným zevním ranám je tento:

Vezměte kvalitní konopné semínka, sušte je 14 dní na slunci a uschovejte je potom v uzavřených nádobách na suchém místě. V případě potřeby, když jste je předtím poněkud rozmačkali, dejte je do lisu na tlačení oleje. Získáte z nich velmi jemný olej.

Tímto olejem potřete pak častěji takové rány, které se při správné dietě v krátké době zahojí bez škodlivého vlivu na tělo.

Z těchto takto připravených semen konopí lze připravit také jistý druh mléka, na způsob mléka mandlového, které velmi dobře prospívá těm, kteří mají například plicní tuberkulózu, zatvrdliny v játrech a slezině, jakož i v ledvinách. Při požití tohoto mléka pocítí příznivý účinek.

Jen tam, kde vnitřní části se blíží více vyschnutí, je nutno dát přednost mléku ze lněného semene před mlékem konopným, které by muselo být předtím rovněž na slunci vysušeno.

Dále je ještě jeden **prostředek k utišení bolestí v údech**, kterého lze zcela jednoduše použít takto:

Vezme se asi libra dřevěného oleje¹⁶ pokud možno zcela čerstvě vylisovaného, dá se do dobře se uzavírající pololáhve a vloží se dovnitř dobrá hrst okvětních lístků makového květu. Lístkům vlčího máku aneb malého polního máku je vhodné dát přednost před lístky velkého plného máku zahradního.

Jsou-li lístky makového květu v oleji, láhev se dobře uzavře a vystaví rovněž 2–3 týdny na slunce též za častého protřepávání obsahu.

Po této době se tento olej vlije do láhve (nejlépe tmavé), která se dobře uzavře.

Je-li někdo zachvácen dříve zmíněnými bolestmi, ať omočí tímto olejem čerstvý, vysluněný kousek lněného plátna a přiloží jej na bolestivý úd. Zakrátko se mu ulehčí. Také při píchání na prsou a v bocích, je-li původu revmatického, či je-li příčinou dna, může se s prospěchem použít tento olej.

Příště ještě o několika arkánech, aneb hlavních životních prostředcích.

7. Šestý způsob používání slunečního světla k účelům léčebným

Přejdeme tedy k přípravě jiného, rovněž mocně působícího léku.

Vezměte kozí odtučněné mléko, nalijte je do podobné skleněné misky, jak jsem vám ji dříve popsal k získávání sirných krystalů. Jestliže se taková miska těžko dostane, může se použít také tmavá barevná skleněná tabulka, velikost čtverečního stěvíce.

Pokapejte tuto tabulku zmíněným mlékem a vystavte ji slunci. V krátké době kapky vyschnou.

¹⁵ míněna asi 1/5 litru; vyd.

¹⁶ Jelikož je to psáno ve Štýrském Hradci, je tím třeba rozumět makový olej, a ne olej olivový, který se v Německu nazývá také „dřevěný olej“; vyd.

Jsou-li první kapky suché, nakapejte na tabulku opět mléko. Až se na tabulce anebo na dně misky vytvoří dost silný povlak, pak jej opatrně z tabulky seškrabejte. Třením ho ještě více rozmělněte a tento prášek uschovejte na suchém místě ve skleněné nádobě chráněné před vlivem vzduchu. Zároveň však dejte do jiné skleněné nádoby, která však musí mít kopulovitý, dobře uzavírající příklop z téhož skla, až do poloviny čistý naškrábaný kafr a vystavte ji takto uzavřenou slunci. Tím se bude vlastní kafr v této nádobě den ode dne zmenšovat a ve skleněné kopuli se vytvoří bělavá sraženina (nádech).

Stává-li se touto sraženinou skleněná kopule již dosti neprůhlednou, sejměte ji, dejte do ní zmíněný mléčný prášek a míchejte jím v této kopuli tak dlouho, až mléčný prášek tuto sraženinu se skla pojme do sebe.

Tento prášek uschovejte dobře ve vhodných k tomu láhvích. Je to hlavní životní prostředek proti všem vnitřním, jakož i vnějším nemocem, které vznikají z přílišného návalu krve (z překrvení vyd.) a způsobují ve všech částech těla otoky, záněty a boule.

Tohoto prostředku se také dá užít zejména pro postižené morem, též u cholery vykoná dobrou službu. Rovněž souchotináři se jím snadno vyléčí.

Takto se rovněž nejdříve vyléčí zhoubné kožní vyrážky jako růže a známá spála.

Používání tohoto prostředku je dvojí: vezme se z něho 1–3 grány¹⁷, anebo vyskytují-li se otoky na končetinách, na rukou a nohou, natře se tímto práškem čisté vysluněné plátno a přiloží se suché na otok. Zakrátko se celý otok rozežene. Mimoto je však také radno požit podle povahy přirozenosti 1–3 grány tohoto prášku.

Tento prášek má také ještě tu vlastnost, že umírajícího na delší dobu oživí a mnohdy, není-li to proti Mému řádu, také úplně uzdraví, ať by to v jakékoli nemoci také někdo přivedl až k umírání používáním hrubých alopatických léků. Příště ještě jiné arkánium.

8. Některé další sluneční léky

Mimo to, co bylo dosud řečeno, uvedu ještě některé léky připravované slunečními paprsky, kterých je však třeba používat spíš zevně než vnitřně a které můžete nazvat díky slunečním paprskům sympatickými (záhadně působícími) léky.

Vezměte větévku i s kůrou švestkového stromu a spalte ji na popel. Nejlépe by ovšem bylo, kdybyste měli tak silné zapalovací sklo (čočku) nebo duté zrcadlo, aby se v jeho ohnisku švestkové dřevo rozštípané na malé třísky spálilo na popel.

Tento popel by musel být pak ještě opět asi osm dní vystaven slunečním paprskům, ovšem lépe v nádobě tmavé než světlé

Takto slunečními paprsky připravený popel musí být podobně jako ostatní léky obzvláště dobře opatrován v suché lahvičce chráněné dobře před vlivem vnějšího vzduchu.

Má-li někdo vykotlané zuby, nechť vezme 5–8 gránů popele na poloměkký zubní kartáček, který je nutno předtím ponořit do vysluněné slivovice.

Kartáčkem opatřeným takto popelem ať se vykotlaný zub velmi dobře po tři dny tře, a to ráno a večer. Tím se kostižer zastaví a nakonec nastane úplné obnovení zubu.

Podobný popel lze si připravit též z keře šalvějového, jehož se používá podobným způsobem, jenže se tu kartáček neponořuje do slivovice nýbrž do čtyřicetistupňového vinného lihu.

Ale vinný líh se napájí éterickým šalvějovým olejem tak, že se dá na 1/8 žejdlíku 10 kapek šalvějového oleje. Potom se lahvička ucpe, dobře protřepe a vystaví na 5–8 dní slunečním paprskům, načež se pokryje buď temnou barvou anebo zabalí papírem a takto na suchém místě uschová.

9. Sluneční lék proti průjmu s dávením a choleře

---

¹⁷ 1 grán – 0,06 gramu; vyd.

Nasbírejte čerstvé jalovčinky v době, kdy začínají modrat, a očistěte je od jehličí. Jsou-li jalovčinky takto nasbírány, vezměte modré lněné plátno a rozprostřete je na nějakém suchém místě, kam svítí slunce, nejlépe na starý dřevěný stůl. Na toto plátno dejte nasbírané jalovčinky a rozprostřete je tak, aby nebyly na sobě.

Stává-li se v téže době slunce již poněkud slabší, je možné působení slunečních paprsků zvýšit tím, že vedle stolu, na němž jsou rozprostřeny jalovčinky, nastavte právě proti slunci asi dva lokty vysokou stěnu, což lze velmi snadno provést zavěšením prostěradla.

K večeru se modré plátno uchopí na čtyřech koncích a jalovčinky se dají do tak velké skleněné láhve, aby se tam vešlo plátno i s jalovčinkami. Na noc se láhev pokud možno dobře přikryje.

Jalovčinky se vystavují slunci po tak dlouho, až dostanou pepřovitě svraštěnou slupku. Potom se mohou k dalšímu uschování dát do téže láhve, avšak bez plátna, musí se však dobře ovázat blanou měchýře a postavit na suché místo. Takto preparované jalovčinky dají se udržet mnoho let při stejné síle.

Řadí-li na nějakém místě zmíněná nemoc, ať nemocný požije ráno 3–7 těchto bobulí, ať jich také vezme část, rozetře na prach a vykouří jimi pokoj a šaty, jež obléká k vycházkám. Potom může řídit tato nemoc na některém místě sebevíce, přece jí může být úplně uchráněn ten, kdo tohoto prostředku ve víře a důvěře ve Mne podle předpisu používá a přitom dietně žije, Venuše (pohlavního styku; vyd.) a jiných prostopášností se zdržuje.

Uvaří-li se tyto bobule při mírném ohni v žejdlíku naplněném čistou pramenitou vodou a odvar z nich se pije, osvobodí onemocněného cholerou v krátké době od této nemoci.

Vaří-li se ve vodě s trochou vína, léčí tento jalovcový čaj také mor, předpokládajíc, že tato nemoc nedosáhla ještě nejvyššího stupně. Pije-li se tento jalovcový čaj, léčí také neblahou vodnatelnost lépe než kterýkoliv jiný prostředek, avšak při vodnatelnosti je lépe vzít samotnou vodu bez vína.

Proti choleře mohou vám uvést ještě jeden prostředek. Nasbírejte malý polní heřmánek, vezměte však z něho jen bílý květ a žlutý pel, dejte tyto nasbírané květy do bílé tzv. láhve na cukr anebo zavařeniny – rozumí se z dobrého bílého skla, sklo nesmí totiž být zelené – ucpěte velmi dobře tuto láhev a vystavte ji tak dlouho slunci, dokud její obsah není úplně suchý. Pak postavte tuto láhev i s obsahem na docela suché místo.

Kdyby byl někdo postižen cholerou, vezměte plnou velkou lžici těchto květů, dejte je do šálku a nalijte na ně 1/2 žejdlíku čisté vařící vody, na 1–2 minuty přikryjte dobře šálek, sceďte čaj, dejte jej takto pít nemocnému a dobře ho v posteli přikryjte. V krátké době mu bude o hodně lépe..

Kdo to právě může mít, ať dá do toho čaje 1–2 grány prášku bobřiny (Bibergeilpulver, castoreum sibiricum), čímž se účinek čaje zvýší. Avšak tak zvaná tinktura bobřiny se nedoporučuje, leč by byla vylouhována ve čtyřikrát stáčené jalovcové tresti, do které by se pak dalo na půl žejdlíku půl lotu prášku bobřiny.

Poté by musela být láhev dobře ucpána a tak dlouho vystavována slunci, až by tato trest dostala náležitě tmavočervenavě nahnědlou barvu. Na 3/4 šálku o obsahu žejdlíku se dá 7–10 kapek této tinktury, čímž se pak nemoc také v několika málo minutách vyléčí.

Tu máte nyní nejlepší prostředky proti choleře.

Příště vám sdělím některé prostředky proti černému moru a tak zvané žluté zimnici.

10. Sluneční lék proti moru a žluté zimnici

Již z dětských let znáte kořen pravé asijské rebarbory (reveň). V pravé reveni je převeliká léčivá síla, i když se požije syrová buď jako prášek, anebo v kouscích, které se pak ovšem v ústech trochu rozžvýkají. Ještě více se však osvědčuje její léčivá síla, je-li kořen připraven takto:

Vezměte několik lotů tohoto kořene a rozmělněte ho, ne však příliš jemně. Vystavte tento prášek již známým způsobem v k tomu vhodné nádobě slunečním paprskům a na noc ji přikryjte

čistou černou jehněčí kůží, kterou můžete přes den, a to hrubou stranu s vlnou, vystavit rovněž slunečním paprskům.

Vlna nemá však ležet těsně na prášku. Nejlépe je, vyřízne-li se z jehněčí kůže tak velký čtvercový kus, jak velká je nádoba (snad šálek) a potom jej hladkou stranou kůže nalepíte na stejně veliké čtvercové prkénko. Má-li kůže poněkud dlouhou vlnu, ostříhne se nůžkami a potom se kůže očistí čistým kartáčkem.

Při silném slunci postačí slunit 8–10 dní, při slabším slunci se doba zdvojnásobí.

Za dnů, kdy vane severní vítr, může být prášek vystaven také na volném vzduchu, i kdyby slunce pro silné zachmuvené nebe nemohlo zrovna stále na prášek svítit. V tom případě má severní vítr takovou cenu jako sluneční paprsek.

Je-li prášek připraven, uschová se podobně jako dřívější léky. Dobře se učiní, zabalí-li se nádoba na uschování do téže jehněčí kůže, kterou byl dříve prášek za noci přikryt.

Takto se získal nyní hlavní lék, který téměř při všech nemocech, užije-li se ho ráno a večer 7–10 gránů, způsobí jisté uzdravení, nedosáhla-li nemoc již posledního stupně.

Panuje-li někde černý mor, anebo řádí žlutá zimnice, způsobí tento prášek, vezme-li se včas, avšak vždy 1/2 lotu¹⁸, rychlé a dokonalé uzdravení. Vezme-li se však příliš pozdě, což se u těchto nemocí může velmi snadno stát, poněvadž mají obyčejně rychlý průběh, pořídí se tímto lékem ovšem málo.

Pro tento případ udám vám jiný kořen, který roste v Asii na vysokých pohořích. Roste sice také v údolích, avšak potom vypadá poněkud žlutý a není tak silný jako bílý. Jmenuje se jaisung, (všehoj) mnohdy bývá zván také jensing, nebo ginseng, též gensung /ženšen/.

Tento kořen se připravuje právě tak jako rebarbora, musí se však vzít jen pětina dávky rebarbory.

V poměrně silnější dávce léčí jako vůbec žádný jiný prostředek černý mor a žlutou zimnici, často ještě i v třetím stupni. U černého moru je však třeba ještě zvláště poznamenat, aby se pokoje těchto pacientů za dne častěji vykuřovaly škrábaným kozím rohem a jalovcem. Zuří-li tato nemoc, působí dobře, dají-li se do pokoje nemocného jeden nebo dva kozli.

Dbá-li se všeho toho, pak ať si v nějakém místě řádí sebevíce černý mor, tím se od tohoto domu odvrátí. A použije-li se vykuřování všeobecně, zmizí také nejpozději do tří dnů.

Vystupuje-li tato nemoc zvláště silně, může se k vykuřování přidat také trochu prášku rebarborového. Zde tedy máte slíbené prostředky proti dvěma nejhorším nemocem na zemi co do počtu úmrtí.

Používání prášku rebarbory, jakož i jensingu /ženšenu/ doporučuje se hlavně k oživení velmi oslabených, často zcela vyschlých nervů, jakož i proti všem nemocem, vyskytujícím se epidemicky.

Zde, ve Štýrském Hradci, dostanete jensing ztěží zcela pravý, ale v Terstu, v Paříži, Londýně, také v Hamburku lze jej dostat zcela pravý, leč jen za cenu téměř závrtně vysokou.

Pětkrát slabší americký kořen jensingu /ženšenu/ vykoná, vezme-li se v hojnější dávce tutéž službu. Vyskytuje se v Jižní a Severní Americe. Z Jižní Ameriky je lepší než ze Severní Ameriky.

11. Nový sluneční lék

sdělil Pán Svému sluhovi **Bohumíru Mayerhoferovi** vnitřním slovem roku 1870.

Zní takto:

„K prostředkům, které jsem vám roku 1851 sdělil sluhou, připojím dnes nový prostředek, a to: Vezměte koňské kaštiny vypadávající-li zralé samy ze zelené slupky, odstraňte z nich vnější, ale také poslední slupku, rozřežte je pak na malé kousky a sušte je v tmavofialové misce na slunci po 2–3 týdny. Pak je rozmělněte na prášek a uschovejte v modrofialové sklenici!

¹⁸ 1 vídeň. lot = 4 kventlíky = 1,75 dkg; př. (17,5 gramu)

Použije-li se tohoto prostředku jako slabého čaje, při čemž se lžíce tohoto prášku vhodí do vařící vody, která se nechá přikrytá několik minut stát a poté se pije, slouží znamenitě při krevních nemocech ženského pohlaví, je-li menstruace příliš prudká a příliš častá. Tento čaj upraví znovu přirozené sekrece (vyměšování; vyd.).

Rovněž tak je kaštan dobrý v syrovém stavu jako sympatetický (záhadně působící) prostředek, je-li nějaká osoba soužena bolením hlavy, které je způsobeno spíš nervy než návalem krve do mozku. Tehdy ať se nosí tři kaštany pouze několik dní u sebe. Bolest hlavy se zpočátku zmírní a nejméně ve třech dnech zmizí docela.

Abych vám vysvětlil toto působení koňských kaštanů, upozorňuji vás na vnější obal pokrytý hroty, neboli jehlicemi (ostny). Tyto hroty jsou totiž v přírodě elektrickými svodiči, a kaštany můžete považovat za elektrickou láhev, která je nabitá těmito svodiči, a napájí elektřinou všechny prvky, z nichž se skládá.

Ježto krevní nemoci souvisejí většinou se špatnou činností elektrického krbu v lidském těle, totiž sleziny, je proto tento prášek z kaštanů získaný, slunečními paprsky napojený, jediným prostředkem, aby dokázal elektrický proud v lidském těle opět do náležitých mezí upravit.

Zde máte v několika málo slovech vlastní důvod léčivé síly koňských kaštanů. Vystavením slunci se odstraňují ještě zemí nasáté, vlhké, nečisté části nebo specifika a zbývá pouze část nabitá elektřinou, nutná pro tyto zvláštní okolnosti.

Tohoto čaje se může s prospěchem použití též při nemocech sleziny.

Zde máte opět nový lék pro trpící lidstvo. Používejte ho vzhledem na Mne a Mé požehnání. Při léčení nebude meškat!

Obsah

Předmluva	1
1. Prvý způsob zachycování slunečních paprsků	4
2. Druhý způsob zachycování slunečních paprsků	5
3. Dieta	6
4. Třetí způsob zachycování slunečních paprsků	7
5. Čtvrtý způsob používání slunečního světla k léčebným účelům	10
6. Pátý způsob používání slunečního světla k léčebným účelům	10
7. Šestý způsob používání slunečního světla k léčebným účelům	11
8. Některé další sluneční léky	12
9. Sluneční lék proti průjmu s dávením a choleře	13
10. Sluneční lék proti moru a žluté zimnici	13
11. Nový sluneční lék	14

